

POSTANOWIENIE

Dnia 29 kwietnia 2013 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie w VIII Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: **SSO Maciej Gruszczyński**

Protokolant: Marta Białek

przy udziale Prokuratora: Małgorzata Herter - Dziurzyńskiej

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 29 kwietnia 2013 roku

sprawy z wniosku Ministra Sprawiedliwości

w przedmiocie wydania postanowienia o prawnej dopuszczalności przekazania do wykonania kary 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wobec B. H.– obywatela Wielkiej Brytanii, ur. (...)

na podstawie art. 610 § 1 i 2 kpk, art. 611 § 3 kpk

postanawia:

1. stwierdzić prawną dopuszczalność przekazania do wykonania kary 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wobec obywatela Wielkiej Brytanii B. H. wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie z dnia 15 grudnia 2009, sygn. akt V K 333/09,
2. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adwokat M. D. wynagrodzenie w kwocie 600 (sześćset) złotych powiększone o należny podatek VAT tytułem obrony skazanego udzielonej z urzędu.

Uzasadnienie:

Wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie z dnia 15 grudnia 2009 roku, w sprawie o sygn. V K 333/09 B. H. został skazany na karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Skazany nie zgłosił się dobrowolnie do odbycia kary pozbawienia wolności wobec czego Sąd Rejonowy dnia 11 lutego 2011 roku zarządził poszukiwania skazanego listem gończym. Dnia 24 marca 2011 roku Sąd Okręgowy w Warszawie wydał europejski nakaz aresztowania B. H.. Dnia 30 czerwca 2011 roku Sąd Okręgowy w Warszawie otrzymał informację, iż B. H. został zatrzymany na terenie Wielkiej Brytanii.

Minister Sprawiedliwości prowadzi na podstawie Konwencji o przekazywaniu osób skazanych z dnia 21.03.1983 r. i art. 2 Protokołu Dodatkowego do tej Konwencji z dnia 18 grudnia 1997r, postępowanie o przekazanie do wykonania na terytorium Wielkiej Brytanii kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec B. H..

Dnia 01 marca 2013 roku do tut. Sądu wpłynął wniosek Ministra Sprawiedliwości o wydanie postanowienia w przedmiocie dopuszczalności przekazania do wykonania na terytorium Wielkiej Brytanii kary orzeczonej wobec B. H..

Sąd zważył co następuje,

Rolą Sądu w postępowaniu o przekazanie do wykonania kary jest ocena prawnej dopuszczalności dokonania przedmiotowego przekazania. Podstawę przekazania w niniejszej sprawie stanowią przepisy Konwencji o przekazywaniu osób skazanych z dnia 21 marca 1983 roku, której Polska jest sygnatariuszem, a także przepisy kodeksu postępowania karnego.

Art. 611b § 2 kodeksu postępowania karnego wskazuje negatywne przesłanki przekazania kary do wykonania w państwie obcym. Zaistnienie choćby jednej z nich czyni przekazanie niedopuszczalnym. Natomiast art. 3 Konwencji w ust. 1 ustanawia bezwzględne przesłanki o charakterze pozytywnym, co oznacza, iż wszystkie muszą zostać spełnione.

Sąd orzekający w przedmiocie dopuszczalności przekazania skazanego w trybie Konwencji zobligowany jest zbadać tę kwestię pod kątem również tych określonych odpowiednio w art. 611b § 2 podstaw odmowy, które nie zostały wskazane w art. 3 Konwencji.

W przedmiotowej sprawie Sąd nie stwierdził istnienia żadnych prawnych przeszkód przekazania kary 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie wobec B. H..

Po pierwsze stwierdzić należy, iż przedmiotowy wyrok uprawomocnił się z dniem 3 września 2010 roku i podlega wykonaniu, a przedawnienie wykonania kary nastąpi 3 września 2025 roku. Po drugie skazany B. H. jest obywatelem Wielkiej Brytanii i nie korzysta w Rzeczypospolitej Polskiej z prawa azylu. Nadto kara pozostała skazanemu do odbycia wynosi ponad dwa lata.

Stwierdzić także należy, iż skazany przed Wysokim Trybunałem (High Court) złożył wniosek o odbycie kary w tamtejszej jurysdykcji (co wynika z informacji otrzymanych przez stronę Polską od uprawnionych władz Wielkiej Brytanii - dokument od Prokuratury Korony przesłany dnia 28 listopada 2012 roku za pośrednictwem Agencji ds. przestępczości zorganizowanej - k. 60 akt VIII Kop 49/11).

Podkreślić należy, iż przestępstwa popełnione przez B. H. stanowią przestępstwa również w rozumieniu przepisów prawa brytyjskiego i zostały opisane odpowiednio w Fraud Act 2006 (ustawa o oszustwach) oraz Forgery and Counterfeiting Act 1981 (ustawa o fałszowaniu i podrabianiu).

Kończąc rozważania dotyczące przedmiotowej dopuszczalności przekazania mając na względzie określony w art. 87 ust. 1 Konstytucji RP katalog źródeł powszechnie obowiązującego prawa w RP stwierdzić należy, iż przekazanie nie jest sprzeczne z polskim prawem.

Z uwagi na powyższe, Sąd postanowił jak na wstępie.